

Ostad kaevda, kaevad kaevda,
 Ruugid ruumita müada.
 Mõni mees hoiab hoofta,
 Mõni vahib valjaida,
 Mõni peab fapaidada,
 Mõni küürit kannuufida,
 Mõni vahib wammuufida,
 Mõni jõidab linna teeda,
 Ostad neiu ehtida, -
 Et lafs ätten imber jälle,
 etuid on norvus noorid onked
 Et neid jotta põlvitajaf.
 Nüid jäid naifed wõthematta
 Nüid jäid linna neiu lündid
 Soovi jäiwad neiu poordid,
 Kauba kiirdu jäid kalmid,
 Hooni üüd umisringad.
 Lilekujutanud Mõru
 Kõdelomnaft, Längwalle
 wallaft, ato külaft. 1882.

Me tõi meid. äärefed,
 Kus siia kõige senamad,
 Lõime raku kolonaxesti,
 Teame niuu neljaxesti
 Lõime põldu põimimasi,
 Wälja, laia, lemmimasi,
 Et õp. alutamasi,
 Teikame wõtkud wõgawad,
 Täname parnsad paremaid
 Lilekäied järdi jämad,
 Kus täied auni jämad,
 Et peab küüd koguda,
 Kõs hängarel wedada
 Wonna ruuanel wõngutada.
 Küdi rikkus küte ruuna
 Kõs rikkus härja paari
 Kõda wõtkeslas emef,
 Oma mees hüwa hobuse,
 iho wõtku wüesja,